

LLIBRES *Inventari d'omissions*, de Joan Perelló: "Textos a mig camí entre el poema en prosa de to més purament líric i el breuari d'intenció meditativa" / 2

ENTREVISTA
AMB ÀNGELS CANO:
"No podem tornar al poble il·letrat i inculte. És massa car" / 3

La llengua a l'abast

Per JOSEP A. CALVO

«Si tots els restaurants presentassin la carta dels plats en la nostra llengua, segurament contribuirien a escampar expressions i vocabulari correcte» / 6

CINE

L'arbre de la vida: "Un poema místic, una pregària, un tractat filosòfic o relat abstracte i metafísic..." / 7

L'ESPÍRIT

ZONNCULTURNL

Salvador Iborra va morir el dijous a Barcelona, víctima d'una baralla a Ciutat Vella. Llicenciat en Filologia Catalana per la Universitat de València, estudiava un màster en Humanitats a la Universitat Pompeu Fabra (UPF). Va publicar els poemaris *Un llençol per embrutar* i *Les entranyes del foc*, encara que el major reconeixement el va obtenir amb *Els Cossos oblidats*, que li va valer el premi de poesia Jaume Bru i Vidal de Sagunt

EN LA MORT DE SALVADOR IBORRA

"Ningú no demana on vas, ningú no demana d'on ets, lluny de casa..."

Text: **Sebastià Bennasar**
ballaruga1@gmail.com
Foto: **Carles Domènec**

Escric aquestes línies mentre els amics truquen al telèfon i m'interrompen de manera constant, quan jo voldria que callassin, que no haguessin trucat mai. Tenc la pàgina del teu Facebook oberta esperant que en qualsevol moment ens diguis que és una broma de mal gust i que has ordit un gran pla per veure quants amics tenies i per fer-ne una experiència que pensaves escriure a la teva novel·la, la que sempre em prometies que estaves escrivint i que mai no començaves, perquè els poetes sou de distàncies curtes i brutals.

"Salvador Iborra Mallol, València, 1978, Barcelona, 2011. Poeta", hauria de posar el teu epitafi, que imagino ara senzill i simple com la làpida de Robert Graves a Deià, que tant ens impressionava. A la teva, per ser perfecta, hi hauran de deixar un núvol que garanteixi sempre una mica de pluja fresca, un cafè -to-

caet, si pot ser- i una aigua amb gas. Recordo que l'última la vares pagar tu ("Per una vegada a la vida que jo tenc més diners...", digueres) i que jo volia tornar-te la ronda a Lisboa. De fet, així quedarem entesos. Algun dia.

Bé, basta ja de qüestions personals. Se suposa que aquestes línies haurien de ser per recordar el que tots sabem als qui encara no ho saben: que ets un poeta

collonut (em nego a escriure en passat, poeta ho seràs sempre); que, de la mescla de Ferrater, Estellés, la vida i els videojocs, de Joan Margarit i Luis Alberto de Cuenca i els trobadors medievals, n'ha sortit un poeta extraordinari que ens ha donat massa pocs fruits. Només tres llibres entregares a la impremta (a banda de les prova-

"Feies recomanacions literàries perquè sempre defensares que la crítica literària era una altra cosa, quelcom que feien els teus admirats Paul de Man i Jacques Derrida, i que tu volgues aplicar a Ferrater"

perquè sempre defensares que la crítica literària era una altra cosa, quelcom que feien els teus admirats Paul de Man i Jacques Derrida, i que tu volgues aplicar a Ferrater. En l'entrevista afirmaves que "els no llocs són els espais que no impliquen ni renúncia ni consecució del desig i és on el dolor es mitiga, i més si parlem d'amor i desamor". Idè ara, estimat, necessito un no lloc gran i buit on poder estar sols o on poder fer una llarga festa de pomada i literatura com quan érem a es Pinzell i érem joves i només tu aconseguies trobar al·lotes guapes per seduir.

Tenc el darrer llibre sobre la taula, ple de versos genials subratllats i amb les notes de la darrera presentació. Fou tan diferent de la primera, solemne a Badalona, on parlarem d'herois i de llibres que es defensen per si sols. Aquesta fou molt més humana i hi érem tots. Deies a *Strong Silent Man* que "ningú no demana on vas, ningú no demana d'on ets, lluny de casa, / buscant entre dents alguna causa oculta que justifique què som". I així ets tu, un home valent que busca en la solitud. Parlarem moltes vegades de literatura, d'universitats, d'elits, del món. Volies anar als Estats Units, a un lloc verd i plujós com una escena de *Twin Peaks*. Volies ensenyar Ferrater

Salvador Iborra (1978-2011).

tures juvenils, d'una grandíssima potència, aparegudes de manera esparsa en els llibres que t'anaven consagrants com una de les veus més punyents de la poesia catalana contemporània). El primer, *Un llençol per embrutar*, era molt bo; el segon, *Les entranyes del foc*, millor; i amb el tercer, *Els cossos oblidats*, arribares a un cim molt alt. Tres llibres, com Rosselló-Pòrcel, un poeta que també admiraves.

Et vaig haver d'entrevistar per a aquest diari, on tu feies crítica literària. Mentida. Feies recomanacions literàries